

Indsættelsestale i Askov Kirke den 8. september kl. 16.00

af sognepræst og provst Peter Viuff

Kære Peter og kære menighed her i Askov og alle menigheder her i Malt Provsti, provstiudvalg og menighedsråd.

Om knap fire uger vil den egentlig kreering af dig som provst finde sted i Ribe Domkirke, og det vil ske i forbindelse med landemøde og stiftsdag, og jeg vil der få lejlighed til at holde en egentlig indsættelsestale.

Men da du nu er begyndt dit nye virke her fra den første september både som provst og som præst vil jeg gerne allerede nu give dig et par ord med på vejen og byde dig velkommen her i sognet, i provstiet og i Ribe Stift.

Jeg håber, du bliver glad for arbejdet her, og at du og din familie kommer til at trives her.

Jeg håber, at I som menighed og præst finde hinanden til gavn for kirkelivet her.

Jeg ønsker, at du som provst vil både lytte, inspirere og lede på bedste vis til glæde for alle, for præsterne i provstiet og for menighederne.

Jeg ønsker dig Guds nåde og lykke til i dit nye embede

✠

Jeg er for øjeblikket ved at læse en biografi over den nu afdøde komponist Else Marie Pade. Hun døde i 2016 92 år gammel. Hun var en pioner indenfor den elektroniske klassiske musik. Hun var en årrække næsten glemt, men hendes musik har de sidste år fået en renæssance.

I indledningen til biografien citerer forfatteren Henrik Marstal hende for følgende:

*Der er jo mange kombinationer, men der er et mønster. Man kan bytte om på de indbyrdes brikker, men du kan ikke få andre brikker.*¹

Jeg kan godt lide det citat, og jeg tænker det rammer ind i det, som i høj grad kendetegner en præsts og en provst liv og arbejde.

Vi sættes som præster ind i et embede, er her selv en brik i tiden.

---

¹ Henrik Marstal, *Else Marie Pade, danske komponister*, Multivers 2019,9.

Vi kommer til et sted, hvor vi er valgt af nogen, ventet med forventning. Sådan som I møder hinanden her i Askov og i Malt Provsti, som præst og menighed, provst og menigheder.

Og ja, der er mange muligheder, meget kan ske.

Der vil i den tid, I får sammen som præst og menighed ske forandringer, mennesker kommer og går, ønsker og behov forandres ligesom verden forandres. Sådan er det.

Men samtidigt er der også noget, som er givet, og som er uforanderligt både i det menneskelige vilkår, i de spørgsmål, vi stiller, og ved, som gælder for livet og fællesskabet – og det på godt og ondt.

I det for os givne ligger så også det, som samler os som kirke, nemlig det glædelige budskab, evangeliet, som nærer troen, håbet og tilliden i os til Guds kærlighed og nåde.

✠

Else Marie Pade havde vil nogen mene, en nærmest barnlig, og i alt fald meget ligefrem tilgang til troen, til kristentroen. Og hun formulerer på smukkeste vis det menneskesyn, som vokser frem af troen og af tilliden til at Gud virkelig har skabt mennesket i sit billede:

Sandheden er jo, at hvis vi er skabt i Guds billede, må vi også have noget, der kan modtage signaler fra originalen. Det har jeg altid været helt sikker på.²

Gud har – trods alt det uperfekte ved og i os – skabt os til at bruges. Gud vil, at vi skal leve ud af de signaler, som evangeliet sender til os, at vi skal åbne vores ører for andet end os selv og at vi skal tale om større ting end det, vi selv kan se med vores egne øjne og tænke os til af os selv.

Det er et sådant håb, vi tager udgangspunkt i, så gå glad til din gerning Peter.

Gud hjælpe dig og os alle til at holde ørerne åbne.

Og må du Peter finde glæde i dit arbejde, i at forkynde evangeliet. Og må du have kræfter og mod til at hjælpe menighederne i deres arbejde, med skønsomhed føre tilsyn og fordele de midler, som er til rådighed.

Må Gud hjælpe dig til at holde fast i det væsentlige, at takke og prise Gud og at hjælpe og værne om den, som er svag, ja at elske, for deri er livet.

---

² Henrik Marstal, *Else Marie Pade, danske komponister*, Multivers 2019, 77.